

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 293/2020
10.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца ДОО „Старт“ из Бачког Петровца, чији је пуномоћник Јан Хрчек адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3184/19 од 06.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3184/19 од 06.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 210/17 од 28.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежности. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена на исплату накнаде штете у износу од 258.752.596,33 динара са законском затезном каматом од 13.06.2014. године до исплате и накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да на име накнаде трошкова парничног поступка исплати туженој износ од 52.500,00 динара у року од 15 дана.

Решењем Вишег суда у Новом Саду П 210/17 од 28.05.2019. године одбијен је предлог тужиоца за доношење допунске пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3184/19 од 06.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду П 210/17 од 28.03.2019. године у другом и трећем ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Новом Саду П 210/17 од 28.05.2019. године. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем о извршењу Привредног суда у Новом Саду И 400/2013 од 03.06.2013. године одређено је извршење на новчаним средствима на рачуну тужиоца ради наплате новчаног потраживања Земљорадничке задруге „Слога промет“ у ликвидацији, досуђеног извршном пресудом Привредног суда у Крагујевцу П 1316/10 од 21.12.2011. године. Тужилац - извршни дужник није имао довољно новчаних средстава на свом рачуну, тако да је на тај начин наплаћен само део потраживања извршног повериоца у износу од 4.008,29 динара. Закључком Привредног суда у Новом Саду И 400/13 од 11.07.2013. године, донетим на предлог извршног повериоца, измењени су средство и предмет извршења тако што је одређено да ће се извршење спровести продајом непокретности у својини извршног дужника - тужиоца, уписаних у лист непокретности ... КО ... . Закључак о промени предмета извршења забележен је у означеном листу непокретности. Извршење је спроводио Привредни суд у Чачку, у предмету И 143/13. У поступку спровођења извршења, закључком од 19.11.2013. године одређена је процена вредности непокретности - предмета извршења, а закључком од 03.03.2014. године утврђена је вредност непокретности. Закључком суда који спроводи извршење од 25.03.2014. године одређено је прво рочиште за јавну продају непокретности по утврђеној почетној цени. Овај закључак достављен је странкама, истакнут је на огласној табли и интернет страници суда, а достављен је и секретару Града Чачка, односно Месној заједници ..., ради истицања на огласне табле. На прво рочиште за јавну продају заказано за 10.04.2014. године није приступио ниједан заинтересовани купац, због чега је утврђено да јавна продаја није успела и друго рочиште за јавну продају заказано за 09.05.2014. године. Закључком од 10.04.2014. године одређена је почетна цена непокретности по којој ће иста бити продавана на другом рочишту за јавну продају. И овај закључак достављен је странкама и објављен на исти начин као и закључак којим је било одређено прво рочиште за јавну продају. Ни на друго рочиште за јавну продају није приступио ниједан заинтересовани купац. Закључком од 12.05.2014. године наложено је извршном повериоцу да се у року од пет радних дана по његовом пријему изјасни да ли предлаже продају непокретности непосредном погодбом или намирење досуђењем ствари. Овај закључак достављен је извршном повериоцу 16.05.2014. године и он се, поднеском од 17.05.2014. године, изјаснио да предлаже продају непокретности непосредном погодбом. Након таквог изјашњења извршног повериоца, закључком од 20.05.2014. године наложено му је да у року од 30 дана достави предлог споразума о продаји непокретности, закљученог са будућим купцем. Извршни поверилац је уз поднесак од 26.05.2014. године доставио споразум о купопродаји непокретности непосредном погодбом по цени од 2.500.000,00 динара. Овај предлог је суд који спроводи извршење усвојио закључком од 04.06.2004. године којим је и констатована продаја непокретности по цени наведеној у споразуму. Након уплате продајне цене донет је закључак од 13.06.2014. године о додели непокретности извршног дужника - тужиоца њиховом купцу. Истог дана донет је и посебан закључак о предаји непокретности купцу, који садржи и налог Републичком геодетском заводу - Служби за катастар непокретности Чачак да изврши упис права својине купца и брисање забележби. Закључак је спроведен и у катастру непокретности купац је уписан као

власник непокретности из листа непокретности ... КО ... . Уговор о продаји предметних непокретности непосредном погодбом није закључен. Решењем суда који је спроводио извршење И 143/2013 од 03.10.2014. године одбијен је захтев извршног дужника - тужиоца за отклањање неправилности у поступку извршења продајом непокретности, а решењем већа истог суда ИПВ (И) 37/2014 од 17.11.2014. године одбијен је приговор извршног дужника изјављен против решења од 03.10.2014. године.

На овако утврђено чињенично стање, по оцени ревизијског суда, нижестепени судови су у овом спору правилно применили материјално право.

Тужилац је поднетом тужбом тражио накнаду материјалне штете у висини тржишне вредности непокретности које су продате у извршном поступку. Тужбени захтев засновао је на тврдњама да му је штета проузрокована незаконитим и неправилним радом извршног суда, као и да је у извршном поступку дошло до дискриминације јер је тужилац привредно друштво чији је оснивач лице словачке националности.

Одредбом члана 35. став 2. Устава Републике Србије прописано је да свако има право на накнаду материјалне или нематеријалне штете коју му је незаконитим или неправилним радом проузроковао државни орган, ималац јавног овлашћења, орган аутономне покрајине или орган јединице локалне самоуправе. Према члану 6. став 1. Закона о судијама, за штету коју судија проузрокује незаконитим или неправилним радом одговара Република Србија. Незаконит рад је поступање противно закону, другом пропису или општем акту, односно пропуштање да се закон, други пропис или општи акт примени. Неправилан рад постоји када државни орган или јавна служба не поступа у складу са појмом вршења уобичајене и добре службе.

У конкретном случају, одредбе Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник Републике Србије“ број 31/11) правилно су примењене у поступку извршења, одређеног решењем о извршењу Привредног суда у Новом Саду и спроведеног пред Привредним судом у Чачку. Извршење је одређено и спроведено на непокретностима извршног дужника - на предмету предвиђеном чланом 19. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, и средством прописаним чланом 20. став 1. у вези става 2. истог закона. Извршење на непокретности извршног дужника - тужиоца спроведено је у складу са члановима 104-145. Закона о извршењу и обезбеђењу, као и сходном применом чланова 97-102. тог закона о продаји покретних ствари. Околност да није закључен уговор о продаји непокретности непосредном погодбом, у складу са чланом 97. став 9. Закона о извршењу и обезбеђењу, по становишту Врховног касационог суда не представља поступање извршног суда због којег би постојао правни основ за одговорност тужене у смислу члана 6. став 1. Закона о судијама. Извршни суд је донео закључак којим је прихватио споразум извршног повериоца и купца о продаји непокретности извршног дужника непосредном погодбом, по цени коју су они договорили, као и закључак о додели, односно предаји непокретности купцу који је исплатио цену договорену са извршним повериоцем. Захтев извршног дужника - тужиоца за отклањање неправилности у поступку спровођења извршења, заснован и на том разлогу, извршни суд је одбио правноснажним решењем И 143/2013 од 03.10.2014. године. Иако је вредност непокретности знатно већа од висине новчаног потраживања извршног повериоца, исто није могло бити наплаћено из новчаних средстава извршног дужника - тужиоца на његовом рачуну, а тужилац није предложио да се извршење спроведе на некој другој његовој имовини, а не на непокретностима у КО ... .

По становишту ревизијског суда, тужилац неосновано потражује накнаду штете и по основу дискриминације.

Закон о забрани дискриминације („Службени гласник Републике Србије“ број 22/09) у члану 2. став 1. даје дефиницију израза „дискриминација“ и „дискриминаторско поступање“. Ставом 2. тог члана прописано је да изрази „лице“ и „свако“ означавају и правно лице које је регистровано, односно обавља делатност на територији Републике Србије. Наведеним законом одређено је главно обележје дискриминације - неоправдано прављење разлике између лица.

У овом случају, тужилац није дискриминисан поступањем судова на непосредан или посредан начин, нити су му неоправдано ускраћена права и слободе. Тужилац је у извршном поступку имао могућност да користи сва законом предвиђена средства, као и сви други извршни дужници, што је и учинио подношењем захтева за отклањање неправилности у спровођењу извршења. Поступање суда, у ситуацији када странка сматра да је извршење незаконито и неправилно спроведено због личног својства - националне припадности његовог оснивача, не може се ценити као дискриминација по одредбама наведеног закона. Према члану 142. став 2. Устава Републике Србије, судови су самостални и независни у свом раду и суде на основу Устава, закона и других општих аката када је то предвиђено законом, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима. Зато судске одлуке нису акти дискриминације, нити поступање судова приликом одлучивања може бити дискриминаторско.

Из наведених разлога, налазећи да нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић